

Farní zpravodaj

2022 / 3
Září

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

Milí farníci,

čas dovolených a prázdnin je za námi. Letošní léto bylo opravdu nabitě, což dokládá i toto 65. číslo našeho Farního zpravodaje, jehož hlavní část tvoří právě články v rubrice *Zažili jsme*.

Na následujících stránkách se tak můžete začíst hned do dvou článků o farním táboře ve Štěnkově, přiložena je i básnička z tábora přímo od dětí. Nechybí ani článek o vodáckém táboře pro starší děti a mládež. Pozornost bezesporu zasluhuje také letošní Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové, o kterém se rozepsala hned trojice účastníků. Nenechte si ujít také příspěvky o tom, co zajímavého se událo v Písečné a ve Slatině. Již tradičně pak najdete v druhé půlce zpravodaje také něco pro dlouhou chvíli – těšit se můžete na vtipy, kvíz i liturgický slovníček. A pokud vás zajímá, co nás ve farnosti čeká v následujících týdnech a měsících, nalistujte si stránky 2–3 a Zápis z Pastorační rady farnosti na str. 22–23.

Redakční rada

OBSAH 65. ČÍSLA

<i>Úvodník</i>	1
<i>Připomeňme si</i>	2
<i>Sv. Václav</i>	3
<i>Kalendář 2023</i>	3
<i>Setkání s Marií</i>	3
<i>Společná setkání a zvelebení okolí oken v kostele ve Slatině</i>	4
<i>Co se dělo v Písečné</i>	5
<i>Od finise na začátku prázdnin do slavení poutě</i>	6
<i>Berounka 2022</i>	7
<i>Rytíři Svatého Grálu</i>	9
<i>Farní tábor Štěnkov 2022</i>	12
<i>Celostátní setkání mládeže 2022 v Hradci Králové</i>	15
<i>Další reportáž z CSM 2022</i>	15
<i>Do třetice všeho dobrého o CSM</i>	16
<i>Křížovka</i>	18
<i>Jména v Bibli</i>	19
<i>Trocha židovského humoru</i>	19
<i>Liturgický slovníček</i>	21
<i>Zápis z Pastorační rady farnosti 12. 09. 2022</i>	22
<i>Správné odpovědi kvízu</i>	24

ZÁŘÍ - slavnost sv. Václava, hlavní pouť naší farnosti

Modlitba za národ

Všemohoucí věčný Bože, na přímlovu svatého Václava,
dědice české země, přijmi naše prosby za ty, kteří nám vládnou:

dej jim ducha moudrosti a prozíravosti;
ať respektují Tvůj spravedlivý řád,
hájí lidskou důstojnost a život každého člověka
od početí až do přirozené smrti;
ať podporují zdravou rodinu
založenou na celoživotním
věrném svazku muže a ženy;
ať poctivě spravují svěřený majetek
a svým jednáním dávají
dobrý příklad celé společnosti;
ať jsou zodpovědní vůči dalším generacím,
probouzejí touhu po dětech
a jejich dobré výchově.

Nás pak naplňuj Svatým Duchem a veď ke svědomitosti,
abychom svým životem přispívali ke šťastné budoucnosti
národa a zodpovědně rozhodovali.

O to prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

ŘÍJEN – celý měsíc je zvláštním způsobem zasvěcen Panně Marii a modlitbě růžence

LISTOPAD – více vzpomínáme na zemřelé a můžeme získat odpustky pro duše v očistci
(<https://www.vira.cz/texty/glosar/modlit-se-za-zemrele>)

O odpustcích (např: <https://www.pastorace.cz/tematicke-texty/vysvetleni-k-odpustkum>)

Každá svíčka na hřbitově nebo v domácnosti nám může zpřítomnit světlo velikonoční svíce – paškálu, tedy té svíce, která je symbolem vzkříšeného Krista, symbolem naší naděje. Ve světle Kristova vzkříšení potom není památka na zesnulé jen prostorem zářmutku a vzpomínání, ale je ozářena světlem, které ukazuje k vrcholné budoucnosti (*Aleš Opatrný*).

PROSINEC – advent

Doba přípravy na Vánoce se nazývá "ADVENT". Toto označení pochází z latinského slova "adventus", což znamená příchod. Myslí se zde na příchod Vykupitele Ježíše Krista.

Michaela Foglová

Sv. VÁCLAV

Setkání s ním a hovor přes propast staletí mne vždy znovu uchvacuje a zavazuje. Můžete se ptát: "K čemu tě volá tvůj stále živý kníže právě teď?" Nuže, rozumím-li mu dobře, žádá od nás všech, abychom si vážili každý své práce a konali ji dobře, abychom si stejně vážili práce druhých, abychom byli vzdělaní a se skutečnou znalostí rozvážně poznávali, co je dost čisté a spravedlivé, abychom zkázali své divergentní zájmy a hledali společný zájem pravého lidství. Abychom byli svobodnými, suverénními, věcnými a rozhodnými vladaři všech statků nám svěřených. Abychom v malém i velkém silou paží, ryzostí myšlenek, poctivostí celého srdce chránili a zvelebovali jeho i naše dědictví. Máme-li totiž podržet svou vládu a nezhynout, jak od něho často žádáme, musíme zachovat onu moudrost, která i jeho uvedla do krásného dvorstva Svatého Ducha a učinila navždy dědicem této krásné země.

z knihy Čechy a jejich svatí od Petra Piňhy zaslal František Mazura

KALENDAŘ 2023

Začátkem tohoto roku přišel nápad na zhotovení kalendáře kostela sv. Václava. Byla to dlouhá cesta, ale vše do sebe až božsky zapadalo. To by byl krásný, ale dlouhý příběh...

A výsledek??? Od 28.9.2022 si budete moci nástěnný kalendář zakoupit. Obsahuje 12 fotografií interiéru kostela ve formátu A3.

Na každém listu kalendáře jsou zvýrazněné události, které se budou konat v naší farnosti v nadcházejícím roce. Na posledním 14. listu kalendáře najdete celkový přehled těchto událostí. Fotografie a tisk jsou z dílny Davida Kerschbauma. Cena je 333,- Kč a kalendář zakoupíte:

Květiny Markytka (naproti kostelu sv. Václava), Informační centrum Žamberk (nám. T.G. Masaryka), knihárství Eva Tobišková (Pod radnicí), kostel sv. Václava (vždy po mši svaté).

Michaela Foglová

SETKÁNÍ S MARIÍ

Někteří z mých mladých uličníků, kteří měli dětství na draka, mi často říkají, že na Boha kašlou, ale Marii že mají rádi. Na Ovčárně v Provinci vítá příchozí Panna Maria s děťátkem, malá soška ve výklenku nad vchodem. Stojí za to, abych její příběh povyprávěl. Je tomu pětadvacet let, co jeden mladý muslim našel kdesi v popelnici

rozbitou sošku. Naštvalo ho to, opravil ji a přinesl mi ji. "V tyhle věci sice nevěřím," řekl mi, „ale vrazit sochu Miriam do popelnice je hřích." (pro muslimy je Ježíš jedním z velkých proroků, nazývají ho Iša). Od té doby bdí Maria na Ovčárně v Provinci jako "Naše Paní Fauconská". A Bůh ví, že ti moji rošťáci jí dávají pěkně zabrat!

Proč se vůbec modlit růženec? Lidé se mě často ptají, jestli se modlím růženec. Myslím si, že já jako moderní kněz, co jde s dobou, to přenechám bigodním ženským. Modlím se ho každý den a rozjímám při něm. Růženec mám nesmírně rád. Modlím se ho s malým, kulatým růžencem, je to praktické a přitom nenápadné. Jednou jsem ho v Lurdech ztratil, tak jsem jich asi deset vzal v jednom obchodě, neměl jsem totiž u sebe ani floka. Napsal jsem o tom v jedné své knize. Nějaký lurdský kramář se o tom dočetl a poslal mi jich plnou hrst, prý "abych už nemusel krást".

Ale vraťme se k věci. Růženec, to je rozjímání o patnácti zásadních okamžicích Ježíšova života, které prožívá také jeho Matka. S růžencem můžeme rozjímat o Kristově životě a o nejzávažnějších momentech v životě jeho Matky. Je to skvělé rodinné album. Střídá se v něm radost s utrpením a končí nádherným, oslňujícím světlem, vzkříšením.

z knihy Guy Gilberta „Srdcem k srdci“ čerpal František Mazura

Společná setkání a zvelebení okolí oken v kostele ve Slatině nad Zdobnicí

Začátkem června 2022 proběhly terénní úpravy na farní zahradě, kde bylo potřeba použít těžkou techniku. Bagr pomohl vyčistit odpadní jímku, která byla stále zanášena zeminou a hlavně byly odstraněny kořeny náletových dřevin, které se každý rok rozrůstaly do vysokých keřů a ohrožovaly dráty elektrického vedení. Následně za pomoci dobrovolníků L. Jedlinského a J. a L. Netíkových byl upraven i terén, aby mohla růst tráva. Za tuto pomoc mockrát děkuji. Na farní zahradu bylo instalováno nové pískoviště. Za pomoc s přivezením písku děkuji manželům Holubářovým. Písek jsme pro děti naší farnosti dostali darem od firmy J. Hájek a pískoviště vyrobil šikulka Ondra Jäger a do Slatiny ho přivezl náš pan farář P. Wiesław Kalemba. Bůh Vám žehnej. Celé letní období se o sekání trávy starají p. Petr Tůma a p. Pavel Holubář. I Vám, pánové, patří velké díky za váš volný čas, který jste věnovali zahradě naší farnosti.

Na ukončení školního roku pořádala naše farnost 25. června 2022 dětský farní den. Počasí nám přálo, a tak si děti mohly spolu s dospělými užít naučnou stezku od Lucky Kotyzové, která si dala hodně záležet, aby se děti dozvěděly mnoho zajímavých informací o českých světcích. Potom jsme se sešli ke společnému slavení mše svaté, kterou všem přítomným jako překvapení zpestřil i hudební doprovod Broni Halbrštátové na varhany, Ondry Jägera na kytaru a děti od Hanky Jirů z Hlinska. Na konci mše svaté pan farář požehnal všem dětem a studentům, popřál krásné prázdniny a všichni jsme byli zváni ke společnému posezení u ohně s opékáním. Chtěla bych poděkovat všem, kteří přišli, bylo

to velmi milé setkání, a také za pomoc při stavbě party stanu zapůjčeného z fary v Žamberku.

Polovina prázdnin utekla jako voda v řece a v neděli 31.7.2022 jsme se opět sešli ke společné mši svaté u kapličky sv. Anny v lese nad Slatinou, kde je i studánka s oltářem, o kterou pečuje Monika Stará. Společné chvíle za krásného počasí byly jako stvořené pro slavení mše svaté, kde jsme společně podpořili i projekt PMD - misio prodejním jarmarkem. Děkuji všem ochotným dárcům. O týden později se konala v našem kostele pout'ová mše svatá k Svátku Proměnění Páně a pout'ové koláče nemohly v obětním průvodu chybět.

Už delší čas jsme se chystali v našem kostele opět zvelebit naše společné prostory, a tak po domluvě s malířem Antonínem Kádou jsme se rozhodli nechat vymalovat prostory okolo oken, které si o to už hodně dlouho říkaly. Bylo potřeba si zapůjčit lešení od p. Hájka, který ho ochotně přivezl do kostela, neboť okna se nachází ve výšce 5 až 7 metrů. Jedná se o výškovou práci a odvahy bylo zapotřebí hodně. Musely se sundat obrazy křížové cesty, aby nedošlo k jejich poškození. Bylo také potřeba postavit lešení a každý den ho posunout k dalšímu oknu. Za výplň spár pěnou a zakytování bych chtěla moc poděkovat svému tatínkovi Vladimíru Mazurovi a Pavlu Holubářovi. Jelikož je velmi špatný přístup k oknům a oni netrpí závratí, zhostili se toho velmi šikovně. Děkuji všem, kteří se přičinili při stavbě lešení a pomohli s touto náročnou prací. Věřte mi, že jsem byla každý den neúprosná a trvala na dobře odvedené práci. Možná, že jsem někomu zvedla krevní tlak (můj manžel a syn můžou vyprávět romány), ale to už tak chodí, když si ženská něco umane. Tak se na mne nezlobte a přijďte se podívat, jak to prokourlo. Jste všichni srdečně zváni.

S pozdravem Jitka Macháčková

CO SE DĚLO V PÍSEČNÉ...

Počátkem května začala firma Jana Frimla provádět asanaci všeho dřevěného od červotoče v našem kostele sv. Kateřiny. Předcházela tomu však rozsáhlá příprava.

Do kostela se nastěhovaly sochy z jiných míst farnosti, aby se využilo zaplňování prostoru. Firma ještě před tím pečlivě chemicky ošetřila nejnapadenější kusy (hlavní oltář, kazatelnu, některé obrazy). Kostel byl z tohoto důvodu 3 týdny nepřístupný.

Nejprve po odpoledních kostelnice odnášely a třídily drobné věci z kostela a sakristie. V sobotu 30. dubna proběhla velká brigáda z řad farníků a přátel kostela v Písečné a okolí. Každá mužská i ženská ruka byla vítána, protože takový úklid ještě za našeho kostelníčení neproběhl. Odnosit těžké věci, rozhodnout co se uchová, co je k obnově, co je totálně zničené a k dnešní potřebě v liturgii a chodu kostela nepotřebné,

nebylo v některých případech jednoduché. Některá kněžská a ministrantská roucha byla tak zničena, že jejich záchraně nic nepomůže.

Ale také jsme odkryli dost pokladů. Například krásná nebesa pro průvody s eucharistií (nejčastěji při Božím Těle). Tyče už zničil červotoč, ale ty by se snad daly zhotovit nové. Sady ornátů pro všechna liturgická období, včetně dnes bychom řekli „potítek“. Otec Wiesław nám vysvětloval, co se jak používalo. Také upozornil na vzácnou modlitební knihu se zpěvníkem, kterou používalo zámecké panstvo. Našli jsme i oběžníky ze 70. let, které zasílalo církevní vedení kněžím. Mnoho jich nebylo ani otevřeno, možná to nestálo za přečtení. Podmínky této doby nutily k lidové tvořivosti na nástěnkách, informacích o svátcích církevního roku i úpravě kostelů. Nebylo tenkrát odkud čerpat, a proto si skalní farníci navzájem pomáhali a pečovali o jediné možné duchovní centrum – o kostel. Velkým překvapením byl nález kněžského spodního prádla, jež se dochovalo ve velmi dobrém stavu 😊.

Vše jsme společně probírali, hodnotili, přidali vzpomínky, zážitky na farníky, které nám různé věci připomínaly. Vzpomínali jsme na p. Františka Maříka, Stázku Halbrštátovou, P. Plodka, P. Ducháčka, jejich hospodyně a mnoho dalších, kteří pomáhali jakkoli udržovat kostel a jeho okolí v dřívějších časech. Jejich štafetu služby přebrala Marie Lipenská a Marie Halbrštátová, které ve vylepšené formě předaly službu nám. Možná by nad některými našimi kroky lomily rukama, ale snad pro dobrý užitek a praktičnost nám naše radikálnější zásahy odpustí. Z roztržiděných věcí jsme něco omyli, něco vyvětrali, něco vyprali, něco prošlo ohněm. Podstatné a potřebné věci se použijí a některé se jako historické skvosty uchovají pro další generace.

I přes náročnou akci jsme prožili krásný den (počasí nám velmi přálo) i s dobrým jídlem a pitím. Pán Bůh žehnej všem, co nám pomohli a ještě pomohou.

Po době zavřeného kostela jsme po odpoledních zprovozňovali vše potřebné pro slavení liturgie. Úklid to byl náročný a opět díky všem, kteří nabídli pomocnou ruku a svůj čas. V této době probíhá úprava bočního vchodu kostela a ošetření vlhkého zdiva v sakristii.

Díky za Vaši přízeň, pomoc a nápady, kterými společně obohátíme naše setkávání kolem Pánova stolu, povzbuzení Jeho přítomností v eucharistii, již nám kněží působící v naší farnosti mohou zpřítomňovat a předávat. I za to je třeba se stále modlit a děkovat.

Za písecké farní společenství Hanka Ryšavá

OD FINIŠE NA ZAČÁTKU PRÁZDNIN DO SLAVENÍ POUTĚ

V předchozím příspěvku byla zmínka o úpravách. Ty probíhaly na konci června. Šikovní ruce chlapců a chlapů Klížových opravily zvlhlé stěny v sakristii. Jak to tak bývá, dost se s tím lopotili, ale zvládli vše v termínu a stěny mohly vysychat.

Otec Wiesław do vstupní části kostela vyrobil krásný „křišťálový“ lustr a tím se prosvětřil prostor u Božího hrobu. Ten si na opravu ještě chvílku počká.

Boční vchod kostela byl začištěn sádrokartonem pány Libichem a Vejmělkou. Výmalbu doladil Láďa Lipenský a krásná velká plocha stěny byla ozdobena obrazem svatě Barbory. Léta čekal na stropě nad sakristií. Mnozí vícekrát ponořili ruce do kbelíků a vytírali, otírali, leštili a cidili. Přinášely se další věci z fary a ukládaly na místo.

A hurá, stihli jsme to! 30.7.2022 se mohla konat první svatba v upraveném kostele. Mezi těmito aktivitami ještě někdo stihl dovolenou, jiný změnit ráz farní zahrady. A šikovní truhláři vyrobili úložnou vestavěnou skříň do sakristie.

Prázdniny jsme tradičně zakončili společnou poutní mší svatou v kapli sv. Bartoloměje na Žampachu.

Tak se těšíme na shledanou a přijďte se k nám ke Kateřině přesvědčit na vlastní oči.:)

No a někdy by se mohlo zdát, že se v Písečné nic neděje...

Na viděnou Hanka Ryšavá a farníci z Písečné

BEROUNKA 2022

Letošní vodák jsme prožili na řece Berounce, kde většina z nás nikdy nebyla. Tentokrát jsme nejeli žádným autobusem, ale vlakem.

Týden jsme započali v neděli dopoledne na žamberském vlakovém nádraží, kde jsme nastoupili do vlaku směr Hradec Králové. V Hradci při našem prvním přestupu jsme se poprvé setkali s druhou částí naší výpravy – s Trutnováky. Dál jsme už cestovali společně. V Praze jsme úspěšně přestoupili a nasedli na vlak do Plzně a poté přes nejdelší tunel v České republice jsme dojeli až do Chrástu u Plzně, námi nazvaného Chlast, kde jsme došli z vlaku do našeho prvního kempu. Tam na nás už čekala dodávka s loděmi, pádly, barely a vestami, které jsme si hned po příchodu rozdělili. A protože naše žamberská část výpravy neměla dopoledne mši, tak ji pro nás Wiešek odsloužil a zbytek vodáctva se mezitím snažil ohřát večeri. Po mši se pár z nás stihlo před večerí ještě vykoupat a poté jsme si dali tradiční uvítací gulášek. Navečer jsme si zahráli pár seznamovacích her, protože pár z nás jelo úplně poprvé. Tématem letošního vodáku byla knížka *Oscar a růžová paní* od Erica Emmanuela Schmitta, kterou si oblíbil ne jeden čtenář.

Další den ráno jsme se nasnídali, sbalili věci a vydali se napospas divokým proudům „nezkrotné Berounky“. Po cestě nás kromě pár jezů nečekalo nic zajímavého, proto jsme si udělali malinkou procházku na zřícenině hradu Libštejn. Po procházce jsme zase vypluli a netrvalo dlouho a byli jsme v dalším kempu, který byl jeden z těch lepších,

protože tam bylo jak fotbalové hřiště, tak hřiště na plážový volejbal, na kterém jsme si samozřejmě zahráli, jenomže jsme hráli tak dlouho, že už kromě večere nezbyl čas na nic jiného než knížku a modlitbu.

Třetí den ráno po výborné snídani (vajíčka se slaninkou), jsme nabití pozitivní energií vyrazili vstříc osudu. Jako předešlý den služba (každý den měla jiná skupinka službu, která dělala pomocné práce v „kuchyni“) rozdělila závin, chleby, okurky a salámy na svačinku po cestě. Cestou jsme se pro zpestření programu zastavili na prohlídku zříceniny hradu Krašov, kde jsme přemluvili správce a speciálně pro nás udělal komentovanou prohlídku této zříceniny. Poté, co jsme se pokochali krásnými výhledy z hradu na kaňon řeky, jsme opět nasedli do našich kánoí a vypluli do kempu, kde byl plánován další nocleh. Po úspěšném vylodění jsme měli společnou mši svatou, kde oltář byl jako obvykle postavený ze tří lodí. Krátce po mši svaté vedoucí vymysleli hru jménem gladiátoři. Hra spočívala v tom, že jeli proti sobě dvě kánoe s kormidelníkem vzadu a „háčkem“ (což je vodák sedící vpředu lodi). Háček držel v ruce dlouhou dřevěnou tyč, na jejímž konci byla PET lahev přilepená k tyči. Háček měl za úkol shodit soupeřícího háčka a společně překlomit soupeřící kánoi. Jakmile se tak stalo, skončilo kolo a šly proti sobě jiné dvojice. Touto hrou jsme se zaměstnali skoro celé odpoledne, zbyl ale i čas na náš oblíbený volejbal, čtení knížky a nemohla chybět večere.

Po náročném dni nás ráno probudil takový zvláštní zvuk. Zjistili jsme, že ten zvuk dělají kachny asi metr od nás, čekající na to, co jim dáme ke snídani. Vzali jsme chleba, co nám ještě zbyl, a nakrmili kačeny i sebe a vypluli jsme přesně v 9 hodin místního času. Po cca 20 kilometrech na „voleji“ (klidná, nepříliš tekoucí voda) jsme dojeli do našeho čtvrtého kempu. Tentokrát to bylo speciální v tom, že nás vedoucí vzali na komentovanou prohlídku do elektrokanzeny, ve kterém se nacházel první vodní mlýn na elektrický pohon v Československu. Naše prohlídka s výborným panem průvodcem trvala zhruba hodinu. Navečer už nás jako obvykle čekala mše svatá, volejbal, četba *Oscara* a modlitba.

Předposlední den začal jako obvykle, a to probuzením vůní čerstvé snídane. Tento den jsme si zpestřili prohlídkou pamětní síně Oty Pavla hned vedle řeky a další zastávka byla na zmrzlině o pár kilometrů dále. V odpoledních hodinách jsme dorazili do super kempu, kde měli kalčo (stolní fotbal) úplně zadarmo, protože byl zaseklý. Poprvé za ten týden nám začalo pršet a to dost vydatně. Vyřešili jsme to tak, že jsme natáhli plachtu u doprovodného vozidla a zhruba hodinu jsme byli namačkaní pod plachtou, zatímco se připravovala nejlepší večere za celý týden. Tou byly burgery s hranolkama a s coleslaw salátkem. Připravili jsme i specialitku - obří hambáč v celém bochníku chleba. Tento

unikátní kousek jsme dali vedení kempu za to, že nám půjčili plynovou bombu, jelikož ta naše nám došla.

Naši poslední etapu jsme si užili ze všeho nejvíce. Pro část lodníků to bylo loučení s vodákem jako takovým, protože příští rok už budeme příliš staří a své místo přenecháme zase mladým. Proto jsme si to užili ve velkém stylu. Každý na každého cákal, překlápěl a dělal různé blbosti. Nestihli jsme se ani nadechnout a už byl konec.

Týden na vodě utekl jako voda na Berounce. Děkujeme za všechny zážitky, které jsme mohli prožít a na které budeme dlouho vzpomínat.

Vítek a Vojta Faltusovi

RYTÍŘI SVATÉHO GRÁLU

V týdnu 23. – 30. července se uskutečnil tradiční farní dětský tábor. Tentokrát jsme jej v počtu 50 osob (vč. vedoucích, kuchařů a všech dalších organizátorů) strávili ve skautské táborové základně ve Štěnkově u Třebehovic pod Orebem v okolí meandrů řeky Orlice (asi 7 km od soutoku Tiché Orlice a „naší žambercké“ Divoké Orlice). Podobně jako v loňském roce jsme spali v podsadových stanech, místo záchodu měli celkem pět latrín, ruce si myli ve venkovních umyvadlech a ke koupeli využívali venkovní sprchy nebo řeku, nejčastěji v podobě ranních otužovacích koupelí před rozcevičkou.

Téma letošního tábora bylo *Rytíři svatého grálu* – celý týden děti provázel Artuš spolu s kouzelníkem Merlinem. Děti se staly členy Artušovy družiny a usilovaly o získání co nejvíce barevných odznaků prokazujících jednotlivé rytířské ctnosti (odvahu, sílu, čest, zbožnost, milosrdenství, zdrženlivost, smysl pro krásu, moudrost). Tyto odznaky děti získávaly za určitý počet barevných stužek, které dostávaly průběžně po celý týden. Během tábora tak plnily různé úkoly, mezi kterými nechyběly noční hlídky, lanové aktivity (vč. sjezdu asi 30m lanovky), pomoc při mši sv. (čtení, ministrování, výzdoba), „bobřík“ mlčení a hladu, vyřešení hlavolamů a Merlinových hádanek nebo tvorba uměleckého díla na téma tábor (obrázek, básnička). Níže se můžete začíst do veršů mladých táborníků Pěti Vávry, Barči Vávrové a Kristy Jägerové.

Tábor 2022

Na tábor jsme přijeli,
okolí jsme objevili.
Jsme zatím jenom hosti,
snažíme se sbírat ctnosti.
Rytíři se staneme,
my bitvu vyhrajeme.
Artuš je náš král,
letos vyhrajeme grál.
Za grálem hned vyrazíme,
a lupiče s démony porazíme.
Tábor všechny baví,
jenom budíčky vadí.
Hrajeme hry s míčem,
poklady otvíráme klíčem.
Když nám dojde teplá voda ve sprše,
zavoláme „Vojtěše“.
Když se někdy zraníme,
na Martinu se obrátíme.
Kuchařky nám skvěle vaří,
a velitelé vedle paří.
Za pár dní odjedeme,
za rok zase přijedeme.

Péťa Vávra, Barča Vávrová, Kristy Jägerová

Když táborníci prokázali dostatek rytířských ctností, nakonec byli všichni Artušem pasováni na rytíře, aby se následně mohli vydat na výpravu za Svatým Grálem, o který museli svést souboj se zlou čarodějnici Morganou a jejími nohsledy. Po zisku Grálu se všichni táborníci účastnili slavnostní korunovace Artuše a den předtím si také mohli užít velkolepou hostinu (vafle, zmrzlinový pohár, chlebičky) a taneční večer na jeho počest. Před výpravou za Svatým Grálem si každý táborník vyrobil vlastní meč a také si všichni vyzkoušeli poskytování první pomoci (výroba nosítek, ošetřování raněných).

Na výlet jsme se vypravili přes skanzen v Krňovicích s větrným mlýnem, pilou a kovárnou, pokračovali jsme Přírodním parkem Orlice až k tábořišti Sutě Břehy a potom jsme se vraceli podél meandrů řeky Orlice zpátky do Štěkova. Po cestě děti musely přemoci sedm démonů, kteří představovali sedm smrtelných hříchů – 7 neřestí (lakota, lenost, pýcha, nestřídmost, závist, hněv, nevěrnost). Musely splnit rozličné úkoly jako například rozdat vyrobená srdíčka kolemjdoucím nebo vydržet jít půlhodiny mlčky.

Starší děti se podobně jako loni na jednu noc vydaly přespávat ven mimo tábor pod plachtu, kde jejich odvahu prověřil noční přepad tajemných bytostí světla a tmy.

V rámci navození středověké atmosféry nám předvedl svůj um sokolník a v poslední večer tábora zase mohly děti strávit pár minut v sedle a projet se krajinou v okolí Štěkova na koních z místního ranče Orlice.

V programu nechyběly ani tradiční táboráky se zpěvem s kytarami, večerní „volné hry na přání“ (Buldok, Městečko Palermo, Trojnožka, Dotek) i rytmičné mše svaté v neděli a ve čtvrtek (do hudebního doprovodu se letos zapojily i děti).

Celý tábor proběhl bez vážnějších zdravotních komplikací nebo úrazů. Až na jeden tropický den, kdy jsme kvůli úmornému vedru museli měnit připravený program, nám i počasí po celý týden přálo a prakticky vůbec jsme nezmokli.

Na závěr příkládám několik slok naší táborové hymny na melodii písně „Holky z naší školky“, kde může pozorný čtenář zachytit jak jména všech vedoucích, tak i názvy všech čtyř týmů.

*Dubínek s Vaškem, Helčou, Honzou, Martou, Maruškou,
Marika s Vojtou, Lídou, Lukym, Tomem, Eliškou.*

*Lupita s Verčou, Vítkem, Jirkou, Wieškem a Bárrou,
ti všichni tvoří tu tým vedoucích s kápou Frantou.*

*Jé, jé, jé – porady fakt dlouhé jsou
a kde máme zadržný
spánek a volno vysněný?*

*Hu, e-e-e, hu, voláme při hrách před stanem,
pak taky padáme na zem,
buldokovi věrní zůstanem.*

*Červení Rytíři z Krabu i modří Vlci,
a taky zelená Lvičata a žlutí Župáci.*

*Do historie farních táborů se zapsaly
ty čtyři týmy co ve Štěnkově letos byly.*

*Jé, jé, jé – kdo by se Morgany snad bál,
vždyť přece Artuš byl náš král,
na závěr jsme našli Svatý Grál.*

*Čau, čau, čau, loučení vždycky smutný je,
v sobotu do breku všem je,
VŠAK ZA ROK zase to tu je.*

Za organizátory Lukáš Sourada

FARNÍ TÁBOR ŠTĚNKOV 2022

Letošní farní tábor se konal ve Štěnkově u Třebehovic, což bylo pro nás úplně nové místo. Tábor sice pro většinu dětí začínal v sobotu 23. července odpoledne, ale někteří se právě vraceli z vodáku, takže to nestihli a přijížděli až večer nebo druhý den. Celý tábor byl na téma rytířů, tudíž jsme první den vyfasovali varkoč (rytířský plášť) v barvě jednoho ze čtyř týmů, jehož součástí jsme následující týden byli. První den jsme se navzájem všichni seznámili.

Další den ráno jsme po ranní rozcvičce a snídani plnili naše služby. Dva týmy měly přípravu dřeva na večerní táborák a dva týmy pomáhaly v kuchyni. Po splnění služeb jsme měli nástup, na kterém jsme se dozvěděli, že úkolem každého z nás je dosažení různých

rytířských ctností a společně se také celý týden pokoušíme o získání Svatého Grálu. Dopoledne jsme se také ještě stihli rozdovádět na lanových hrách, jako bylo třeba slaňování po kopci, šplhání či malá „domácí“ lanovka. Následoval výborný oběd a polední klid. Když už se polední klid chýlil ke konci, stala se nemilá věc, přepadli nás lapkové – naši nepřátelé bojující o území našeho tábora, které jsme ale naštěstí nakonec zahnali pryč. A protože byla neděle, tak nás čekala mše svatá. Po mši, když byl do večere ještě čas, jsme se mohli vrhnout na různé oblíbené dětské hry. Den jsme zakončili u ohně s písničkami a modlitbou.

Další den začínal pro většinu osazenstva tábora tak, že je v 7 hodin vzbudila kytara se slovy „Budííííííí, za pět minut náástup!“ To se ale netýkalo mě a pár dalších odvážných jedinců, protože jsme se rozhodli, že půjdeme s několika vedoucími v 6:30 do nedaleké řeky Orlice, abychom si splnili jednu z podmínek na jednu ze ctností – sílu. Po nástupu následovala snídaně a také plnění služeb, na které se určitě všichni těšili :). Poté jsme vyrazili do lesa, kde jsme si zahráli hru, při které jsme získávali peníze pro náš tým. To jsme ale nevěděli, že je v budoucnu ještě využijeme. Po skončení hry nám bylo řečeno, že děti starší 13 let budou kamsi odvezeny. Nasedli jsme tedy do auta a vystoupili jsme v nedalekých Třebechovicích, kde nám byly podány instrukce, že se máme něco dozvědět od zdejších „domorodých“ obyvatel. Dostali jsme pouze tlačítkový mobil na focení, peníze, párátko a sirky, se kterými jsme měli plnit úkoly (například vyměnit s domorodcem něco za sirky nebo za párátko, koupit česnekovou pastu či se vyfotit na náměstí). Za půl hodiny jsme byli odvezeni zpět se spoustou informací o tamních obyvatelích a ihned jsme se vrhli na oběd. Po obědě a poledním klidu, kdy bylo stále velké vedro, se rozhodlo, že se půjdeme vykoupat, což způsobilo obrovské nadšení (samozřejmě). Večer za námi přijel pan sokolník, který nám ukázal různé dravé ptáky, které jsme si mohli vzít i na ruku. V noci nás čekala stezka odvahy.

Náročná noc byla za námi a nás po budíčku čekala další ranní rozcvička, snídaně a plnění služeb. Den vypadal jako každý jiný, když tu najednou přišla nečekaná návštěva – Morgana, sestra prince Artuše, který byl celý týden naším vůdcem. Artuš sice věděl, že jeho sestra je lstivá, ale i přesto se nechal ošálit a vypil „víno“ z jejího kalicha, po kterém se proti nám obrátil. Museli jsme tedy uvařit lék podle receptu, který nám dal dobrý přítel Artuše, čaroděj Merlin. Nakonec jsme lék úspěšně uvařili a Artuše přivedli zpět na správné myšlení. K večeru pak došlo k využití našich peněz z pondělní hry, protože k nám zavítal trh s různými sladkostmi a s ním soutěž o různé ceny.

Ve středu jsme vyrazili na celodenní výlet s tím, že musíme rozluštit dopis Merlina, který záhadně zmizel den předtím. Cestou jsme si také udělali exkurzi do nedalekého skanzenu. Během výletu naši cestu přerušilo sedm démonů (lenosti, pýchy,...), kteří drželi indicie k rozluštění Merlinova dopisu. Pro získání těchto indicí jsme museli různými úkoly prokázat, že jsou na nás démoni krátkí. Bohužel jsme získali indicie pouze od šesti

démonů, tudíž luštění dopisu nebylo tak snadné, ale i tak se nám po výletě podařilo dopis rozluštit. V dopise bylo napsáno, že další den nás čeká napadení našeho tábora od Morgany a lapků. A proto jsme my starší museli přespat mimo tábor, abychom ochránili mladší před nebezpečím. Noc probíhala hladce, ale v noci nás vyrušili právě lapkové a podařilo se jim nás docela polekat. Lapkové se naštěstí dlouho nezdrželi a my mohli spát dál.

Čtvrteční ráno jsme si udělali snídani v podobě ovesných vloček s medem, banánem a jablkem. Uklidili jsme po sobě a vyrazili zpět do našeho tábora, kde si mladší právě „užívali“ ranní rozcvičku, zatímco my jsme byli už po lahodné snídani. Věděli jsme, že nás čeká velký boj, a proto jsme se na něj museli řádně připravit. Vyrobili jsme si tedy vlastní meč ze dřeva a naučili jsme se něco málo o zdravotě (například první pomoc). Po přípravě byla mše svatá a po mši byla před námi velká věc – čekal nás velký ceremoniál, při kterém jsme my všichni členové Artušovy družiny byli Artušem pasováni na rytíře. Už jsme byli tedy plně připraveni na souboj proti Morganě.

A pak to přišlo – byl pátek a souboj se blížil. Po klasickém ranním programu (rozcvička, snídane, služby) nebylo na co čekat a my jsme vyrazili na místo, kde mělo být bojiště. Čekala nás tam Morgana i s lapky. Stanovili jsme si pravidla boje, jež spočívala v tom, že jsme dostali papírové koule a házeli je proti nepřítelům a oni proti nám. Bitva začala a i přes počáteční převahu nepřátel se nám podařilo boj otočit a nakonec skončil pro nás vítězně. Přemohli jsme Morganu a díky tomu získali Svatý Grál, který celou dobu držela u sebe a který jsme celý týden chtěli získat. Artuš odvedl Morganu pryč kamsi na opuštěný ostrov, kde už nebude moci páchat zlo, a my se mezitím radostně vraceli do tábořiště. Nebyl ale konec, čekal nás totiž další velký ceremoniál, a to korunovace prince Artuše na krále za jeho zásluhy. Korunovat ho přijel pan biskup Mons. Wiesław Kalemba, který přijel na honosném voze (malé vozítko s přidělanou židlí). Když ceremoniál skončil, oslavovala se ještě jedna věc – 18. narozeniny jednoho z asistentů vedoucích – Vítka, který musel 18krát oběhnout tábořiště. Dostali jsme ochutnat výborný narozeninový dort,

a aby toho nebylo málo, tak jsme se ještě před závěrečným večerem šli projet na koních na nedaleký místní ranč. Pak následoval závěrečný večer u ohně.

Byla sobota a my věděli, že dnes už nás čeká „jen“ vyklízení celého tábora. Vyklízení proběhlo pod vedením Barbušáka (skautský vedoucí z Nového Města nad Metují – pozn. redakce), díky kterému trvalo sklidit tábor kratší dobu, než je fyzicky možné. Po úklidu si už pro nás přijížděli rodiče a tím nám skončil tento úžasný týden. Díky, užil jsem si to 😊.

Vojta Faltus

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE 2022 V HRADCI KRÁLOVÉ

Ve dnech 9. 8. až 14. 8. 2022 se sjeli mladí lidé do Hradce Králové na CSM. Heslem setkání bylo „Vstaň, udělám z tebe svědka toho, co jsi viděl“. V úterý to vše začalo zahajovacím ceremoniálem v areálu univerzity HK. Pozdravil nás pan biskup Vokál a primátor města Hradce. Následoval program, hudba, svědectví. Na tomto místě jsme se scházeli každý den na mši svaté a na večerní program. Výjimkou byl pátek, to jsme se přesunuli na Velké náměstí na program Godzone (chvály). Ubytování jsme byli na kolejích, ve školách, tělocvičnách a mohli jsme zadarmo využívat MHD. V rámci setkání probíhala spousta doprovodných programů, workshopy, sportovní klání, hudební a taneční programy, setkání skautů. Já jsem se účastnil setkání s lidmi, kteří byli se mnou v Panamě v roce 2019. Večerní přenosy uváděla televize Noe, a tak jste možná někteří byli s námi. Vzpomínám na slova p. Moravce, který hovořil o svátosti smíření, nebo na osobní svědectví pana biskupa Holuba. Mně se líbilo, jak Hradec ožil mladými lidmi, také úžasná atmosféra a nová přátelství. Na závěr jsme byli pomazáni olejem, z kterého máme čerpat sílu Ducha Svatého v našem životě.

Jakub Kladio

DALŠÍ REPORTÁŽ Z CSM 2022

Letos se po pětileté pauze konalo celostátní setkání mládeže, tentokrát v Hradci Králové. Hlavním mottem bylo „Vstaň, udělám z Tebe svědka toho, co jsi viděl.“ (Sk 26,16) a hlavním „protagonistou“, o kterém se mluvilo, byl sv. Pavel z Tarsu. Každý den měl své vlastní téma (jako např. Buď tady, Buď vděčný, Buď svatý,...), každý den byla ranní a večerní modlitba, katecheze, mše svatá, a pak i možnost přednášek, koncertů,

sportů, workshopů, nákupu suvenýrů, svátosti smíření, adorace, přímluvné modlitby, relaxace s různými aktivitami (např. deskové hry) a mnoho dalšího.

Jeden den bylo na programu „svědectví skutkem“, kde jsme měli ve skupinkách za úkol vykonat nějakou veřejně prospěšnou činnost (úklid města, v domově důchodců,...).

Technické zázemí bylo, až na doprovodnou aplikaci v mobilním telefonu, která začala fungovat vlastně až ke konci setkání, velmi, ale velmi vydařené!

Krásnou věcí bylo i to, že v kostele na náměstí byl vystavený relikviář s ostatky blahoslaveného Carla Acutise, mladého člověka, nedávno blahorečeného papežem Františkem. Je o něm známo, že měl velikou lásku k Eucharistii a uměl to velmi dobře s počítači – takže dělal webové stránky dokumentující „eucharistické zázraky“, kde měl všechno krásně zdokumentované a jsou tam stovky zázraků popsány. (<http://www.miracolieucaaristici.org/en/Liste/list.html>; více informací lze nalézt např. v knize „Boží ajťák“; pozn. redakce).

Pro mě letošní setkání bylo velmi specifické hlavně tím, že jsem tam mohl být se svou dívkou, a tak to byl takový můj splněný sen. Chodili jsme všude spolu – na adoraci i na navštívení právě tohoto relikviáře, na sport (basketbal), na přednášky (které byly skvělé) atd. Bylo krásné, že i hlavní stage byla na pěkném místě u UHK, na „zeleném malém parčíku“ a obecně spousta aktivit a částí programu byla na moc pěkných místech! Trošku nevýhodou bylo to, že Hradec byl zrovna hodně „rozkopaný“, takže najít správnou cestu bylo někdy zajímavé.

Z programu mě zaujal pěkně zpracovaný příběh o sv. Pavlovi, humornou formou o něm řekli spoustu věcí, nad kterými se člověk mohl zamyslet. Nejvíce na mě zapůsobilo, jak hezky měli vymyšlenou ukázkou toho, kam všude vedly apoštolské cesty sv. Pavla. Měli to udělané jako závod cyklistů, kteří projížděli těmi místy a městy. Člověk si uvědomil, že to bylo tisíce kilometrů a spousta míst.

Oproti předchozím celostátním setkáním mládeže bylo i několik změn, např. že byly zavedené diskuzní skupinky (které byly pro většinu lidí nejdříve pořádným „strašákem“, ale pak jsem hodněkrát slyšel, že právě to se moc líbilo) nebo již zmíněné „svědectví skutkem“.

Jsem moc rád, že jsem mohl letos být jako účastník na CSM společně se svojí dívkou, bylo to opravdu krásné setkání. Setkání s Bohem a se všemi lidmi, které znám z předchozích let.

Jirka Král

DO TŘETICE VŠEHO DOBRÉHO O CSM 2022

Ve dnech 9.–14. srpna probíhalo v Hradci Králové Celostátní setkání mládeže (CSM). Zúčastnilo se ho přes 4 000 mladých lidí (převážně ve věku 14–26 let) ze všech

diecézí a několik desítek kněží a biskupů, přičemž největší zastoupení měla Olomoucká arcidiecéze (přes 1000 účastníků). Za naši Královéhradeckou diecézi dorazilo podle oficiálních statistik 763 účastníků, přičemž z naší farnosti Žamberk a Slatina n. Zdob. jsme se tam potkali čtyři.

A jak takové setkání vlastně probíhalo a co bylo jeho náplní? V dopoledním programu nechyběly společné modlitby, katecheze, diskuzní skupinky a mše svatá s rytmičtým doprovodem (v průběhu setkání se na pódiu vystříдалo pět kapel, každý den jedna – VeKa z DCŽM Vesmír, NoProblema z Ostravy, KaPři z Příchovic, SBMka z Brna, jíž jsem členem, a Adorare), zatímco v rámci odpoledního programu byla možnost navštívit různé přednášky (já jsem si byl poslechnout například Marka Orko Váchu), koncerty (např. Michal Horák nebo Petr Špaček), workshopy, kreativní dílny (například výroba ikon, výroba barefootů) či sporty. Ve stanu salesiánů („Bosco point“) byla zase ve volných chvílích možnost zapůjčit si deskové hry, zahrát si stolní fotbalík (osobně jsem vyzkoušel variantu ve dvou, ve čtyřech, a poprvé v životě dokonce také v osmi lidech, což byla docela výzva :D), zakoupit si občerstvení, či jen tak posedět a popovídat si. Líbila se mi určitá volnost, každý mohl CSM prožít podle sebe, přitom ale společně s dalšími mladými.

Závěrem mi nezbyvá než shrnout, že tato akce mi přinesla spoustu výjimečných a silných zážitků i nečekaných setkání „po letech“ a samozřejmě velmi intenzivní setkání s Bohem. Mimořádným zážitkem s jedinečnou atmosférou (které napomohl i slabý déšť) byla sobotní večerní vigilie s udílením svátostiny oleje radosti (nižší stupeň než svátost).

Nyní můžeme s radostným očekáváním vyhlížet příští léto, kdy proběhne obdobná akce v mezinárodním měřítku – Světové dny mládeže v Portugalsku, konkrétně 1.–6. srpna 2023. Tak hurá do Lisabonu!

Lukáš Sourada

P.S.: Pokud chcete alespoň na dálku z pohodlí domova zakusit atmosféru setkání, je možné zhlédnout například dostupné záznamy mši sv. či dopoledních a večerních

programů z TV Noe (např. sobotní mše sv. celebrowaná otcem biskupem Vlastimilem Kročilem s kázáním kardinála Dominika Duky zde: <https://www.youtube.com/watch?v=ySsOoAdVJzQ>; nebo Večer smíření s povídáním P. Karla Moravce z kláštera na Hedeči o svátosti smíření zde: <https://www.youtube.com/watch?v=VOXOM-qym6U>; vigilie s modlitbou tancem a s pomazáním olejem radosti zde: <https://youtu.be/U4Cd-Vr4QYM?t=2760>)

Křížovka

„Paměť je jako špatný žák. ...“ (Stefan Garzyński)

POMŮCKA: AOM. AY, NDAO	JINAM NÁŘEČ.	1. DÍL TAJENKY	MPZ UKRAJINY	RIVAL		DRUH ČEPICE	VZNEŠE- NOST	ZNAČKA CENTI- METRU		POVRCHNÍ OBDDIVOVA- TEL	INDICKÝ ŽENSKÝ ODĚV
POŠKOZENÍ ZVĚŘÍ					SPZ BENEŠOVA				INICIÁLY PĚVKYNĚ SKLOVSKÉ		
ATOL INDONÉSIE					BÝV. FRAN. LÉT. SPOL. AKADEMIE VĚD ZKR.				POPĚVEK 3. DÍL TAJENKY		
RUSKÁ ŘEKA			HASNICE HLEMÝŽDI					PLAVIDLO Z KLÁD KORÝŠ			
MINISTER. ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ZKR.				POCHÁZEJÍCÍ Z VELRYBY INIC. HERCE ETZLERA							
	DLOUHÁ ČASOVÁ JEDNOTKA	ZNAČKA LUMENU NAZMAR			TÝM ANGLICKY NEVĚNOVAT SE HŘE					NIT	INICIÁLY FYZIKA EINSTEINA
JMÉNO LITERÁRNÍ POSTAVY ONÉGINA						KRAJÍC CHLEBA NÁZEV HLÁSKY L					
OSOBNÍ ZAJÍMEN MN. Č.				INICIÁLY KOSMONAU- TA ALDRINA BÁJNÝ PTÁK				KŠANDY ZÁKONÍK PRÁCE ZKR.			
CHEM. ZN. NIKLU			NÁRODNÍ HOKEJOVÁ LIGA ZKR. SPZ ZLÍNA				KRUTÁ VTAHOVAT KAPALINU				POVRCHOVÁ VODA
	PŘEDLOHA SOBOTA ZKR.				HLASATEL VYSOKÉ NAPĚTÍ ZKR.						
2. DÍL TAJENKY								OXID CÍNATÝ			
ZRAKOVÉ ORGÁNY				TRINITRO- TOLUEN ZKR.				ČÁSTICE S ELEKTRIC- KÝM NABOJEM			

Pavel Holubář

JMÉNA V BIBLI

V tomto biblickém testu se zaměříme na jména ve Starém zákoně.

1. Jak se jmenoval Lotův otec?
2. Jak se jmenoval muž, o němž je napsáno, že pil posměch jako vodu?
3. Jak se jmenoval král, který před jiným králem předstíral, že je pomatený?
4. Jak se jmenoval písař proroka Jeremiáše?
5. Jak se jmenoval úředník, který nad svým královstvím jmenoval 120 úředníků?
6. Jak se jmenoval starozákonní prorok, který píše o údolí suchých kostí?
7. Jak se jmenoval muž, kterému král Achab zabavil jeho vinici?
8. Jak se jmenoval muž, který je praotcem Arabů?
9. Jak se jmenoval Josefův prvorozený syn?
10. Jak se jmenoval prorok, který na Boží příkaz tři roky chodil svlečený a bosý?
11. Jak se jmenoval judský král, který spálil svitek s Jeremiášovým proroctvím?
12. Jak se jmenoval vojevůdce Saulova vojska?

Ondřej Jäger

TROCHA ŽIDOVSKÉHO HUMORU

Mojše a Izák bloudí po poušti, dojde jim voda i zásoby. Když tu konečně spatří oázu a dokonce obydlenou. Procházejí mezi domky, ale jediný, ve kterém se zdá, že by se mohli nacházet lidé, je místní mešita.

„No co,“ pokrčí Izák rameny, „tak poprosíme o jídlo v mešitě.“

„A myslíš, že zrovna nám něco dají?“ zapochybuje Mojše.

„Ale já vím, co uděláme. Řekneme, že já jsem Mahmed a ty jsi Ali.“

„Ne, já se zapírat nebudu!“

„Jak myslíš.“

Zabuší na vchod do mešity a po chvíli vykoukne jeden z muslimů.

„Přejete si, pánové?“

„Už několik dnů bloudíme pouští, došly nám zásoby a prosíme o pomoc.“

„A jak se jmenujete, pánové?“

„Mahmed a jsem muslim,“ odpoví Mojše.

„Izák a jsem žid,“ praví hrdě Izák a na Mojšeho se ošklivě podívá.

Muslim zapadne dovnitř, ale pak zase vykoukne.

„Člen Ummy nechť vstoupí a muž knihy počká venku.“

Mojše tedy vejde do mešity a Izák zůstane před ní. Po nějaké době vyjde jeden z muslimů a přinese mu velkou nádobu s vodou, chléb, ovoce a maso.

„Děkuji,“ praví Izák vděčně, „a můj přítel?“

„Tvůj přítel s námi bude slavit ramadán.“

Sedí pan Birnbaum ve vlaku a vypráví židovské vtipy, v nichž vystupuje pan Kohn. Jeden z cestujících to už nemůže vydržet a povídá:

„To neznáte jiné anekdoty, než ty s panem Kohnem?“

„Ale samozřejmě,“ dí pan Birnbaum. „Paní Kohnová přijde do jiného stavu....“

„Zase je v tom ten Kohn,“ zaúpí cestující.

„Tentokrát ne,“ vece Birnbaum.

Jde Kohn s Roubíčkem po Mariahilfstrasse a náhle pan Kohn povídá:

„Kouknou, Roubíček, proti nám jdou dvě dcery bankéře Rotschilda. Dvě nejbohatší nevěsty ve Vídni.“

Roubíček chvíli mlčí a pak vece: „Hospodin je spravedlivý.“

Soudní proces. Postarší a zkušený lékař Silberstein je předvolán jako znalec, hyperaktivní advokát obhajoby mu již přes půl hodiny pokládá otázky:

„Pane doktore, jste si jistý, že paní Braunová byla mrtvá v okamžiku, kdy přijela policie?“

„Ano, jsem si tím naprosto jistý.“

„Mohl byste prosím rozvést soudu, kde se vzala ta jistota?“

„Držel jsem v ruce její mozek. Neměla mozek.“

„Aha, takže jste ani neprovedl kontrolu tepu, je to tak? Pane doktore, je tedy možné, že by paní Braunová byla ještě naživu?“

„Když se na ně tak koukám, tak si říkám, že by dokonce nejspíš byla zvládla vystudovat práva...“

z internetu čerpal Lukáš Sourada

Matouš 19,30

„Mnozí první budou poslední a poslední budou první.“

Lídl 16,10

„Vážení zákazníci, nově pro vás otvíráme pokladnu číslo 3.“

z internetu čerpal Vojtěch Kočí

LITURGICKÝ SLOVNÍČEK

V tomto čísle se zaměříme na pojmy z liturgického názvosloví začínající písmeny **I** a **J**.

ikona – stylizovaný obraz typický zejména pro východního prostředí (pravosláví a řeckokatolická církev); námětem ikon je vyobrazení Krista, bohorodičky a světců a výjevy z jejich života; může se jednat o malou dřevěnou destičku, nebo naopak o velký nástěnný obraz

impositio manuum – vzkládání rukou na znamení předávání Ducha svatého (např. při biřmování)

INRI – začáteční písmena latinského nápisu na Kristově Kříži: Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum (Ježíš Nazaretský, král Židů)

insignie – odznak hodnosti, moci; symbol příslušnosti a funkce osob – symbolizují legitimitu osoby zastávat danou funkci; jedná se například o mitru, biskupskou berlu, solideo, pontifikální rukavice, pektorál či prsten

interdikt – nápravný trest zamezující přístup ke svátostem (tj. udělování i přijímání); druhý nejtěžší trest kanonického práva (po exkomunikaci)

jáhen – též diakon; nižší stupeň svěcení; přisluhuje při mši sv. (čte evangelium, může kázat, připravuje kalich s vodou a vínem, podává sv. přijímání, propouští lid na konci mše atd.), uděluje křest, oddává, pohřbívá, vyučuje náboženství; při liturgických úkonech obléká humerál, albu, štolu a dalmatiku; štolu nosí na rozdíl od kněze šikmo přes levé rameno k pravému boku; trvalý jáhen – může být ženatý, je vysvěcen ke službě v církvi a podílí se na chodu konkrétního farního společenství (může mu být přidělena konkrétní služba, například v charitě, ve škole atp.)

jesličky – též betlém; výtvarné ztvárnění narození Ježíše Krista v Betlémě; původcem vystavování jesliček v kostele v době vánoční je sv. František z Assisi

Přirazovačka k předchozímu tématu (písmena H a Ch): (nápovědu hledejte v liturgickém slovníčku v předchozím čísle zpravodaje /červen 2022/ na straně 12)

<i>homilie</i>	sborový jednohlasý latinský zpěv bez doprovodu hudebních nástrojů
<i>humerál</i>	směs olivového oleje a balzámu posvěcená biskupem
<i>hymnus</i>	kázání na téma biblických čtení
<i>chorál</i>	čtyřhranný plátěný šátek oblékaný pod albu okolo krku
<i>chrisma</i>	chvalozpěv k oslavě Boha či svatých

z internetu čerpal Lukáš Sourada

ZÁPIS Z PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI 12. 09. 2022

Přítomni: P. Wiesław Kalembo, Marie Souradová, Michaela Foglová, Jitka Macháčková, Aneta Holubářová, Marie Hanzelková, Bohumila Lipenská, Marek Faltus, Ondřej Jäger, Jaroslav Vychytil, Tomáš Ježdík

Otec W. poděkoval za podporu a pomoc s organizací táborů, s pracemi na kostelích a kolem kostelů. Poděkování panu Luboši Královi za práci na omítce v kapli Panny Marie Bolestné.

Pastorační plán farnosti

Září

Začne výuka náboženství. Ve Slatině nad Zdobnicí bude výuka probíhat v pátek ve škole. První hodina bude 23.9. od 13:15 hod.

V Žamberku se bude vyučovat na faře v pondělí. První hodina začne 26.9.

Setkávání seniorů – první úterý v měsíci od 16 hod na faře.

Modlitby matek a otců - v pondělí, střídají se, jeden týden MM od 18 hod, jeden týden MO od 19:30 hod.

27.září – stavění stanů, přístřešků na zahradě od 16 hod.

28.září – farní den - poutní mše sv. v 9:30 hod, pak setkání na farní zahradě s občerstvením (ještě před farním dnem bude v sobotu 24.9. od 9 hod farní brigáda na úklid farní zahrady). Bude instalován skákací hrad pro děti, přijede i sokolník.

30.září po mši v 19 hod biblická modlitba.

Říjen

5. 10. bude v 19:05 na faře v Žamberku setkání kostelníků.

Další biblická hodina bude 12. října na faře v Žamberku od 19 hod. Bude se konat 1x za 14 dnů ve středu.

1x za měsíc bude v sobotu dopoledne od 9 hod ministrantské setkání. Začíná se 15. října na faře v Žamberku.

POSVÍCENÍ – MŠE SVATÉ

2. října od 14 hod	Helvíkovice
22. října od 18 hod	Líšnice
23. října od 8 hod	Slatina

Listopad

V listopadu bude každé úterý sloužena v Žamberku zádušní mše svatá za zemřelé, které si může každý napsat na lístek a odevzdat ho panu faráři.

Od listopadu se budeme každý první pátek večer scházet k modlitbám za farnost.

2.11. v 18 hod	mše sv. v kapli sv. Vojtěcha v Žamberku, po mši sv. modlitby za zemřelé na hřbitově.
4.11.	modlitební večer pro všechny na faře v Žamberku (klubovna - místnost vlevo od papírnictví)
5.11. v 18 hod	mše sv. v Líšnici, po mši sv. modlitby za zemřelé na hřbitově
6.11. v 8 hod	mše sv. ve Slatině, po mši sv. modlitby za zemřelé na hřbitově
6.11. v 11 hod	mše sv. v Písečné, po mši sv. modlitby za zemřelé na hřbitově
6.11. ve 14 hod	Dlouhoňovice – modlitby za zemřelé na hřbitově
6.11. v 15 hod	Helvíkovice – modlitby za zemřelé na hřbitově
17.11. v 11 hod	Písečná – poutní mše sv. a po mši farní setkání
18.-20.11.	potáborové setkání vedoucích i dětí na faře v Žamberku
26.11.	konec církevního roku
26.11. a 27. 11.	při každé bohoslužbě požehnání adventních věnců.

Příští setkání Pastorační rady farnosti bude v pondělí 24. října od 20 hod.

Zapsala: M. Souradová

Schválil: W.Kalemba

+ Předběžný plán na prosinec

1.,8.,15.,22. 12.	Roráty (po mši sv. společná snídaně na faře)
10.12.	Mikulášská mše sv. – zámecká kaple
24.12.	15:00 Líšnice
	17:00 Písečná
	21:00 Slatina n. Zdob.
	24:00 Žamberk

1. Háran.....1 Moj 11,27
2. Jób.....Jób 34,7
3. David před Akíšem.....1 Sam 21,13-14
4. Báruk.....Jer 36,4
5. Médský Darjaveš.....Dan 6,2
6. Ezechiél.....Ez 37. kap.
7. Nábót Jizreelský.....1 Král 21,1-16
8. Izmael.....1 Moj 25,12
9. Manases.....1 Moj 46,20
10. Izajáš.....Iz 20,2-3
11. Jójakim.....Jer 36,9.23
12. Abnér.....2 Sam 2,8

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Další písemné příspěvky můžete posílat na adresu: **fzzamberk@gmail.com**. Další číslo plánujeme na prosinec 2022. Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 10 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vřazovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: P. Wiesław Kalemba, Ondřej Jäger, Iva Kočová, Marie Souradová, Lukáš Sourada. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: **fzzamberk@gmail.com**. Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky upravovat či krátit.

Fotogalerie: <http://www.dekanstvizamberk.cz/foto/>